

LITERÁRNÍ PŘÍLOHA FESTIVALOVÝCH NOVIN

Bára Stolínová - Copak, depka?

Opírala jsem se bokem o kamenné zábradlí a nevnímala postavy míhající se v dusivé temnotě kolem. Vzduch tížil na ramenou a záda se hrbila vším pláčem světa. Každý nádech bodal a bolel, každé pootevření olověných víček trhalo mojí duši. Srdce bylo plné černých, vše pohlcujících myšlenek. Nedokázala jsem myslet na to všechno. Bránilo mi to existovat, mluvit, racionálně uvažovat. Na vnitřní stěnu lebky narážela zmoklá křídla inkoustových racků. Svět kolem byl cizí, nepřátelský, nechápavý a zoufalý. Ne, ne svět kolem. To můj svět. Můj svět křičel a kvílel ze všech stran. Kvílel na mě. Na okamžik se ty opuchlé oči, plné stínů uvnitř a stínů kolem, otevřely. Pokusila jsem se olíznout bolavé rozpraskané rty, zapomněla jsem však na to a začala šeptat do stínů kolem sebe. Tisíckrát jsem se ptala proč. Věděla jsem, že mě nikdo nikdy neuslyší, nikdy mne nikdo neuvidí. Topila jsem se a lapala po dechu ve své vlastní sebelstosti. Bezbřehá beznaděj mi jako klíny vrážela do mozku všechno nespravedlivé, co zaplňovalo poslední chvíle mého života.

To je zas den...

FESTIVALOVÉ NOVINY - noviny regionálního divadelního festivalu JID 20-07 - vydává team redaktorů a přátel Festivalových novin. **Šéfredaktor:** Jan Kodet - **Redakce:** Petra Fujdlová, Martina Holubová, Lenka Jirků, Renča Neprašová, Aneta Pavlíčková, Vojtěch Sedlák, Martin Sita, Bára Stolínová, Eva Sýkorová, Monika Toužínová - **Fotoreportér:** pan profesor Krásenský - **Výtvarná spolupráce:** Lucie Rausová, Bára Trnková - **Design a grafická úprava:** Jakub Kodet - **Webmaster a technická spolupráce:** Robin Obůrka

festivalové webové stránky: www.jid.nazory.cz
redakční email: festivalove.noviny@seznam.cz

FESTIVALOVÉ NOVINY

JID 20-07

23. března

svátek má Ivona

ročník 4

číslo 2

Čichám, čichám... festival aneb kdo neucítil, nepochopí

Je to zvláštní a podle mého by se to mělo stát i předmětem zevrubného vědeckého bádání, poněvadž něco jako festivalová atmosféra je jev přinejmenším podivný. Nemám na mysli nedýchatelný vzduch v přeplněném sále, ani směsici voňavek a parfémů ve frontě u šaten, ale tu pozoruhodnou kombinaci očekávání a obav, která provází každý festival, nehledě na to, zda je filmový či třeba divadelní.

Kdo jednou vkročí do míst, kde nějaký festival probíhá, je tou atmosférou většinou zcela pohlcen. S napětím pak očekává, kdo že to nakonec zvítězí v závěrečném hodnocení, která hra si získá srdce diváků, či zda některý z herců nezapomene svůj text. Mnohdy stačí pouze přijet do nějakého toho festivalového města a člověk je vtažen do víru soutěžení a zábavy. A pozoruhodné na tom je, že to platí pro festivaly všechny a nejen pro ty velké, mezinárodní. No řekněte sami, není to podivné?

Festival, to je v podstatě jedno velké dobrodružství. Dobrodružství zvané JID 20-07 je v plném proudu a nám nezbyvá, než si jej užít plnými doušky! Tedy, vzhůru do křesel!

Vojta Sedlák

Program 23. 3. 2007

09:00 DS ADJC Telč - Akt - Z. Svěrák

11:15 DS Momentek Jihlava - Fraškoidní detektivka - autorská hra

13:30 DS Ambrozie Hradec Králové - S vyloučením veřejnosti - J. P. Sartre

15:15 DS "DK" Pelhřimov - Čertův mlýn - J. Drda

17:00 DS Pouchov - Dvakrát dva je někdy pět - J. Žáček

19:00 DS Hobit Jihlava - Pokusy o její život - M. Crimp - na gymnázium

Dílny

10:00 Gag - herecká dílna - Klub Klubko (Kosmákova 9) - vede Jakub Škrdla

14:00 Zážitkový kurz - DNK - vede Matěj Kolář

14:00 Cítím hudbu - taneční dílna, Klub Klubko, vede Veronika Bílková

16:00 Etage - autorské čtení a koncert studentů gymnázia

Gag, zážitek a studenti jako zákusek

Jako každý rok tak i tento jsou na festivalu dílny: divadelní dílna, kde spolu s Jakubem Škrdlou můžete zachránit Charlieho Chaplina ze střechy, a to dnes a v sobotu vždy v 10:00 v klubu Klubko. Pak zážitkový kurz s Matějem Kolářem, který proběhne také dnes ve 14:00 v divadle Na Kopečku. Nebo můžete cítit hudbu v ten samý den ve 14:00 s Veronikou Bílkovou v klubu Klubko. A co takhle si napsat něco s Martinem Kolářem v sobotu v 9:00 Na Kopečku? No a kdyby vás ani tohle nezaujalo, tak už snad jen hudební dílnu pod názvem Hry s hudbou pod vedením Lukáše Holce v 10:00 v klubu Klubko.

A jako zákusek si dejte autorské čtení studentů jihlavského gymnázia, které začne v kavárně Etage v 16:00. „Tenhle rok tam jdu číst už popáté. Těším se, ale zároveň se bojím ohlasu diváků. Tohle není jako hrát divadlo. Tady to padne na vaši hlavu. V divadle jste jenom herec, ne autor,“ říká Renča Neprašová.

Myslím, že pokud se vám zrovna nějaké představení nebude líbit, máte v dílnách o zábavu postaráno.

Eva Sýkorová

Recyklace popíků. „Ted' budeme čekat - na rauš.“

Někde v paralelním vesmíru proběhla paralelní sametová revoluce... Na začátku hry Echte Kunst od pražského souboru Havranprkno se ocitáme v lágru pro staré vysloužilé pop ikony, které se nyní „živí“ prací v lese. Přesto se všechno zdá být „v pohodě“. V táboře se čile obchoduje s alkoholem a prášky. Po příjezdu nového ředitele Zoubka, který na „hrdiny“ nasadí o poznání přísnější metr než dosavadní vedoucí Vosáhlo, však vězňům končí „veget“. Zoubek si do lágru přivede Sašu Krále, muzikanta slavného za minulého režimu, a popíkaři jsou následně postaveni před rozhodnutí: Buď budou pracovat na písničkách, které budou stravitelné pro masové publikum, které chce vidět tváře známé z dřívějšího, nebo budou dál „robotovat“ v lese s minimálními přísunými obživami. Všichni nakonec podlehnou. I Jiří, který nejdéle vzdoroval, si s chutí zazpívá závěrečnou písničku.

Největším pozitivem celého Echte Kunst jsou herecké výkony. Nejvýraznější postavou je jednoznačně „šéf cimry“ Petr Zvěřina, který až nápadně připomíná fotbalového funkcionáře Viktorie Žižkov, Ivana Horníka, a to nejen vzhledem, ale i mluvou. Kdyby divadelníci udrželi od začátku nasazenou parodickou linku, udělali by lépe. Následnému řešení morálních problémů člověka, navrácení se popkulturních trilobitů a kritiku lidí, kteří je poslouchají, by více slušel výraznější nadhled a vtip. Havranprkno možná přecenilo publikum. Stravitelnější formou Ivánku, kamaráde, můžeš mluvit... by řekli námlich to samé a diváctvo by se bavilo více než jen prvních pár minut.

Martin Sita

Echte Kunst - hodnocení poroty

Prvenství za nejdlejší či nejvášnivější diskusi se u nás neudílí. DS Havranprkno by ji však v opačném případě získal. Alespoň pro dnešek. Rozbor poroty se již v počátku změnil spíše ve výměnu názorů se členy souboru. Řešila se především otázka formy: Měla to být parodie? Syrové realistické divadlo? Z úst poroty vzešel výraz „punkový způsob divadla“, který sklídl výrazný nesouhlas Havranpkna. Soubor nás ujistil, že se o parodii nejednalo. V diskusi na delší dobu uvízl také dvojité konci představení, který diváci i porota přijali rozpačitě. Měl být prý „mrazivou tečkou“, ta se však nekonala. Porotci zkritizovali také nešikovné předěly mezi scénami. Z příjemně dramatické atmosféry, na které měl svůj podíl i jeden nejmenovaný člen souboru s lahví piva v ruce:o), vyplynula také otázka, zda je studentský festival tím pravým místem pro tento způsob vyjádření tématu. Samotný problém, na který soubor chtěl poukázat, však porota chválila.

Martina Holubová

Rozhovor s Jakubem Škrdlou

V době mezi představením a rozbořem inscenace Když pán pokouše svého psa jsem vyzpovídala jejího autora a zároveň režiséra Jakuba Škrdlu, známého hlavně jako herce v Horáckém divadle. V současnosti ho můžete vidět například v představení Strakonický dudák, muzikálu Donaha! nebo v Čechovově Višňovém sadu, který má v sobotu svou premiéru. Jakub se také už druhým rokem podílí na divadelním festivalu, chystá znělky a letos má také v rámci doprovodného programu divadelní dílnu s názvem Gag.

Hru jsi neviděl sice od začátku, ale musím se tě stejně zeptat, jestli jsi s dnešní premiérou spokojený a jak se ti líbila?

Jasně, že jsem spokojený. Moc jsme se bavil. Tréma sice byla, ale zvládli to skvěle.

Do Spouště jsi přišel na začátku školního roku, začal jsi režirovat a taky jsi hru psal. Jak jsi přišel na ten nápad udělat parodii na telenovelu?

Na to přišli členové souboru s Ivou Fexovou na jejich nějaké společné akci. Prostě je to napadlo někde u táboráku a uvědomili si, že by to mohla být velká sranda. Text jsem vlastně taky úplně nepsal, podíleli jsme se na tom všichni. Máša přinesla těch 11 bodů, podle kterých se to celé hraje, a ostatní začali dál tvořit a já jsem to pak všechno probral, to zbytečné jsem vyhodil, a to, co tam zůstalo, jsem třeba doplnil, napsal jsem texty písniček...

A kdo skládal hudbu?

Tu dělal Přemek Hrubý, který je perfektní muzikant. Já jsem mu vždycky přinesl text a řekl, jak by to mělo vypadat, jakou mám o hudbě představu, a on ji pak napsal.

Je představení Když pán pokouše svého psa tvoje první autorská hra, nebo už máš nějaké zkušenosti z dřívějšíka?

Tak například v loňském roce jsem tu hrál hru Mysterium svět, kterou jsme napsali s mou ženou. Společně máme taky divadlo Tej.p.

Na co se v průběhu festivalu ještě půjde podívat?

Na něco určitě půjdu, ale ještě nevím přesně na co. Jsem dost limitovaný, protože máme teď v divadle generálkový týden s Višňovým sadem a ještě mám nějaké pochůzky kvůli divadelní dílně, kterou připravuju.

Mohl bys mi o tvé divadelní dílně říct něco bližšího?

Určitě, nazval jsem ji Gag a heslo je „Jak sesadit Charlieho Chaplina ze střechy“. Je to protože mě baví nemá groteska, ta má svá pravidla, ze kterých vychází řada umělců a mimů, například Boris Hybner. „Jak sesadit Charlieho ze střechy“ je věta z jeho životopisu. Připravoval nějakou grotesku, kde ho měli ostatní vysadit na střechu mrakodrapu. Bohužel se ale nikomu nepodařilo přijít na to, jak ho z té střechy sundat. Po několika letech mu pak kolega řekl: „Ale já tě z té střechy někdy sundám!“ A my chceme být tak dobří, že ho z té střechy dostaneme. ☺

Aneta Pavlíčková

Za pět dvanáct na aj-sík-jů s Lenkou Tlačbavovou

Ač je Lenka Tlačbavová zaneprázdněna letošní maturitou, ve všech vozech MHD, na nástěnkách i na jiných veřejných místech můžeme zhlédnout pestrobarevný plakát, který nás upozorňuje na probíhající festival. Od dětství maluje a tu a tam vyhraje nějakou výtvarnou soutěž, přesto slavná být nechce - do budoucna plánuje místo barev skládat na papír německá slova.

11:54:59: tlačbavova lenka signed on (Online)

11:55:27: Rád bych ti položil pár takových obyčejných otázek do letošních Festivalových novin...

11:55:43: To jsem teda zvědavá...

11:55:57: *Jak ses dostala k místu „dvorního“ malíře divadelního festivalu?*

11:56:22: To bylo úplně náhodou. V prváku jsme dostali od paní profesorky Fexové úkol udělat plakát na festival. Pak jsme všichni - celá třída - hlasovali o tom, kterej plakát to „vyhraje“. Nejvíc bodů jsem dostala já:-) A příští rok jsem plakát dělala bez soutěže.

11:56:41: *Účastnila ses i jiných soutěží, jak jsi dopadla?*

11:56:46: Já teď ani nevím. Já totiž nerada soutěžím, takže jedině z donucení. Ve škole ve výtvarce jsme třeba museli navrhnout odpadkové koše, dělali jsme je po skupinách a ten náš dokonce něco vyhrál. Loni jsme museli navrhnout logo festivalu na téma Mosty. Vůbec se mi do toho nechtělo, na poslední chvíli jsem nakreslila takový tři postavičky držící se za ruce. Logo to sice vůbec nebylo, ale vyhrála jsem tak zvláštní cenu...

11:57:15: *Ve vozech MHD, na nástěnkách i jiných veřejných místech je možné zhlédnout tvůj plakát upozorňující na JID 20-07. Když uvidíš, že si někdo ten plakát se zalíbením důkladně prohlíží, máš radost?*

11:58:13: Zatím jsem neviděla, že by si ho někdo se zalíbením prohlížel... Ale samozřejmě jsem ráda, když se někomu líbí, co jsem namalovala. Hlavně bych chtěla, aby ten plakát přitáhl na festival víc lidí.

11:58:41: *Letos maturuješ, chtěla bys být do budoucna slavná a uznávaná umělkyně, nebo bys raději dala přednost obyčejnějšímu životu? Čím by ses chtěla jednou živit...*

11:58:51: Výtvarným uměním se živit nebudu, do toho mě nutili odmala, ale rozhodně bych se tomu chtěla věnovat dál aspoň jako koníčku. Po slávě nijak netoužím. Chtěla bych se živit něčím praktičtějším, než je umění. Zatím jako nejlepší vidím studium němčiny a případně češtiny, kam mě vítř zavane, ještě nevím.

11:59:07: *Přijdeš se i příští rok podívat na některá představení?*

11:59:21: Byla bych moc ráda, kdybych se příští rok mohla festivalu nějak zúčastnit. Pokud to půjde, ráda bych i dál vytvářela plakáty.

11:59:49: *Dík, do života ti přeju hodně barevných pastelek a trpělivost v učení jazyků...*

11:59:57: Děkuju... Měj se hezky.

11:59:59: tlačbavova lenka signed off (was Online)

Jakub Kodet

DS „Neřeknu“ a „Neomluvené divadlo“ – Praha – podle předlohy Arnošta Goldflama – Horor

Zvedá se opona a uprostřed jeviště je vidět stůl a několik židlí. Na scénu vstoupí 2 muži a 2 ženy, vzduchem začne létat nádobí. Osoby s bílými maskami – zřejmě symboly toho, že jsou si všichni rovni - se jeví jako rodinka, dokud na scénu nevstoupí další muž. Nastane ticho, které se záhy prolomí. Muže – syna – vyženou od stolu. Je obviněn z bláznovství, kvůli jeho večernímu toulání po ulicích a nesmyslném sledování jejich domu. Přitom se ostatní členové rodiny sami chovají jako blázni. Hra místy připomíná cirkus. Syn je násilně svázan a je s ním

zacházeno jako se psem. Dokonce je mučen elektrickým proudem. Ochota rodiny mu pomoci, se pro syna stává hororem. Poté, co se projeví neslušné choutky jeho doposud oblíbeného a příkladného bratra, stává se bratr novou obětí a děj se opakuje. Vracíme se zpět do doby snídaně a centrem šikany se stává druhý syn.

Celý děj provází jistá neurčitost a nejasnost. Například při užití některých efektů a rekvizit. Červené světlo, které má představovat šachovou partii, jak objasnil jeden z herců, z děje vůbec nevyplyvá. I přes podivnost celého příběhu diváky zaujaly skvělé zvukové efekty a vtipné hlášky herců. Bohužel ale nebylo vůbec zřejmé, o jaký žánr se vlastně jedná. To nám zůstane utajeno.

Monika Toužínová

Teprve nyní začíná to, o čem se doposud jen mluvilo – telenovela. Herci parodicky předvádějí seznámení Ivánka a Kačury, Kačurinu svatbu s jiným, spleť osudy jednotlivých postav, až dojde ke třem svatbám.

Na závěr se opět objevuje dvojice babičky a dědečka, kteří si telenovelu vypráví, a při tom se navzájem svlékají zuby. Diváci se po dobu celé hry nepřestávají smát. Hra končí zpěvem všech devatenácti herců bez doprovodu hudby. Snažím se na provedení Spouště najít nějakou chybu. Kromě toho, že sem tam někoho nebylo dobře slyšet, a že tolik postav působilo trošku nepřehledně, si myslím, že lepší premiéru si soubor nemohl přát.

Renča Neprašová

Když pán pokouše svého psa - hodnocení poroty

„Byl to obrovský zážitek,“ přiznal hned na začátku jeden z porotců. Dá se říct, že se neobjevila žádná větší kritika. Jediná výtkka padla z řad diváků a týkala se trémy herců. Ta se však v průběhu hry vytratila a porotě ke chvále určitě nebránila. Jako největší plus porota považovala to, že představení bavilo nejen diváky, kteří v hledišti až plakali smíchy, ale dalo se poznat, že se baví i všichni na podiu. Porota také uznala zkušenou režisérskou ruku. Vliv režiséra byl využitý s mírou a šlo cítit, jak moc Škrdla spolupracoval s herci. Jiří Havelka se zmínil i o skvělých metaforách, o tom jak Spoušť dokázala zvýhodnit vysoký počet lidí na jevišti ke ztvárnění například nábytku nebo automatu na vodu. O konkrétních hercích porota nemluvila, ale kladně ohodnotila velký herecký potenciál všech členů souboru.

Aneta Pavlíčková

DS Spoušť-Když pán pokouše svého psa

„Ježiš, to je spoušť!“ křičí Kačura

Je 12:50, na prázdnou scénu vstupují babička s dědečkem a probírají televizní program. Telenovela. To je slovo, které provází celou parodii.

Diváky může nejdřív trochu vyděsit, že je jeviště neustále plné lidí. Většinou bývá vysoký počet účinkujících souborům vytýkáno, Spoušť ale dokázala využít každého jednoho z devatenácti herců. Autorská hra Jakuba Škrdly „Když pán pokouše svého psa“ je plná promyšlených pohybů, bezchybně navazujících dialogů a zvuků, zpěvu a náročných detailů.

Studenti gymnázia Jihlava si pod vedením profesorky Ivany Fexové a režiséra J. Škrdly dokázali poradit s neskutečným množstvím akcí, vtípků a pohybových kreačí. Hodinové představení uteklo jako voda. Diváci se dozvěděli, jak probíhá tvůrčí proces přípravy telenovely, a pak na jeviště postupně pomocí jakéhosi stroje (stvořeného herci) vstupovaly jednotlivé důležité osobnosti seriálu. Po spisovatelce přišla na řadu komická postava Standy Šelmeciho, který za doprovodu ostatních zarapoval nejen o tom, že když vypnete televizi, nebudete „in“. Další píseň mluvila o „Sluhovi vašich snů“ a o televizním kolovrátku, následně telenovelová herečka Regina Havránková zazpívala za doprovodu klavíru a saxofonu, že „nejdál je to na dotek“.

Podle všeho by mohla hra už skončit, ale pokračuje představením obsazení telenovely plným koordinovaných pohybů. Teprve teď se seznamujeme postupně se všemi herci na jevišti. Každý jednotlivec předvedl ve „své minutě“ výkon, za který byl odměněn bouřlivým smíchem a potleskem.

Horor - hodnocení poroty

Bohužel bylo první představení letošního festivalu hodnoceno pouze dvěma z porotců. Režisér pražského divadla Ypsilon – Jiří Havelka nestihl dorazit.

Michal Junášek – režisér Horáckého divadla Jihlava – Jaroslav Stuchlík – režisér Turnovského divadla a zástupce Arteny se společně shodli na velice rozpačitém dojmu z představení, který byl způsobený značným nepochopením velkého množství situací, které jim herci naservírovali.

- + procítění herců, uvěřitelnost
- + formálně velice zajímavé
- + schopnost herců ztvárnit široké žánrové rozmezí
- nutnost, aby se divák příliš dlouze zamýšlel nad smyslem (není možné si hru prostě užít)
- příliš viditelné slepé následování režiséra, pokud by hráli občas herci sami za sebe, bylo by to možná lepší
- problém s detaily – každá pokažená maličkost zkazila výsledný dojem
- nejasnost, mnoho problémů s pochopením záměru, tápání

Bára Stolínová

Literární předlohy versus autorské hry - anketa

Čtvrtek byl ve znamení tří soutěžních her, z nichž dvě byly zinscenovány podle literární předlohy a jedna podle vlastního scénáře.

Festival uvedl divadelní soubor Neřeknu a Neomluvené divadlo s představením Horor, děsivá jednoaktovka vznikla podle předlohy Arnošta Goldflama.

Proč jste si vybrali dílo Arnošta Goldflama?

Protože je malinkej ☺.

Kdo pracoval na úpravě scénáře?

Pan režisér Krejča, ale ten s námi nepřišel, protože se bál.

Byli jste věrní původnímu obsahu?

Inspirovali jsme se hodně volně, ale smysl je zachován. Upravili jsme hlavně jevištní scénu.

Svazovala vám popularita autora ruce?

Vůbec ne, knížka není populární, my jsme ji zpopularizovali. Je to přímo komerční trháček. V budoucnu se chystáme na Havla, což bude další pecka.

pokračování na str. 7

DIVADLO

FILM

LITERATURA

Kterak spolu bojovali a jak to všechno dopadlo

Atmosféra v aréně houstla. Napětí se vlnilo mezi řadami přihlížejících davů. Zraky diváků se upíraly přímo do středu ohromné plochy ohraničené vysokými zdmi ze studeného kamene. Oblaka prachu se vířila a písek se pomalu usazoval na dno. Zaduněly pronikavé tóny žesťových nástrojů. Vzrušení naplnilo každíčký milimetr krychlovýho prostoru.

Zaskřípění. Pompézní železná brána se otevřela. Krvavě rudá opona vznášející se nad zemí letmě vplula dovnitř, aniž by narušila

neklidné ticho plné očekávání. Zastavila se uprostřed, aby dovolila dychtivým očím diváků popást se na její důstojné eleganci a lesku. Sebejistě se vznesla o kousíček výše a strnula v uhrančivé póze demonstrující její postavení v nadcházejícím zápase. Ale to se již ozval skřípavý zvuk podruhé a z brány na druhé straně arény se vyřítla frkající kniha. Pohodila mohutným hřbetem. V prudkém zastavení se na okamžik zaryla kopyty do měkkého podloží a vzápětí namířila své rohy přímo do středu opony a vyrazila proti ní. Opona vyslala vpřed své nejlepší herce a ti se v krvavě vřavě řezali s interpunkčními znaménky. Zdálo se, že lidé mají navrch. Díky své velikosti a hmotné síle. Však to bylo jen pouhé zdání, neb kniha bleskově zalistovala a otevřela se v místě svého nejslavnějšího odstavce. Průvan nekonečného příběhu srazil pouhé divadelní figurky k zemi. Stíny vítězily. Zapomněly však, že divadelní scéna stále drží jeden ze svých trumfů. Zamířila svůj nejzářivější reflektor knize mezi řádky. Literatuře vzplálo tiskařské barvivo. Rozpouštěla se. Jenže zdroj energie není nevyčerpatelný. Opona se oslabovala. Souboj vrcholil. Mezi diváky bylo jako v hrobě. Vůbec nedýchali. Ticho. Špína. Beznaděj. Oba soupeři byli na pokraji svých sil.

Všzrblé. Duté Bum. Vyčerpání se oba protivníci sesunuli. Obláčky špinavého prachu se pomalu usazovaly. Literatura a divadlo byly blízko svému konci. Svými otupělými zraky letmo zahlédly blížící se filmový pás. Spása? Zánik? Nebo... přelud?

Film je ale kámoš! Přátelsky oba poklepal po ramenou a otevřenou náručí jim naznačoval své dobré úmysly. Z myslí obou soupeřů odešly chmury. Nastal smír mezi všemi. Tato tři umění se setkala v aréně dějin.

Kdo vyhrává? Kdo kdy vlastně může vyhrát? A kdo o tom rozhoduje?

Petra Fujdlová & Lenka Jirků

Literární předlohy versus autorské hry - anketa

Po Hororu následoval domácí soubor Spoušť, jehož hra Když pán pokouše svého psa je založena především na choreografii a citoslovcích, tudíž otázky ohledně textu ztrácejí význam.

Jak jste zvládali muzikálovou formu představení?

Bylo to opravdu velmi obtížné.

Kdo a jak sepisoval scénář?

S návrhem přišla Máša (Marie Kodetová - pozn.) a scénář jsme pak dávali dohromady všichni.

I texty písní jste vymýšleli sami?

Hudbu složil Přemek Hrubý a slova k ní napsal náš režisér Jakub Škrdla.

Jak dlouho vám trvalo nazkoušení hry?

Asi tak tři týdny.

A proč se vlastně hra jmenuje Když pán pokouše svého psa?

Ten název sice nemá souvislost s dějem, je to spíše slogan, který jsme použili prostě proto, že je mnohem zajímavější pro diváky než obrácená varianta.

Den uzavřel soubor s poněkud potterovským názvem (bez urážky) Havranprkno s hrou Echte Kunst. Herci ztvárnili dramatický námět, otázky jim položené jsme přizpůsobili faktu, že autor hry je zároveň členem souboru.

Proč jste si vybrali hru svého člena?

J. Hrouda píše v podstatě hry speciálně pro nás, současně působí také jako režisér.

Písničky jsou vaším výtvorem, nebo mají hlubší historii?

Co se týče hudby, vytváří ji všichni herci, stejně jako texty. Samozřejmě J. Hrouda nám se vším pomáhá a radí nám.

Jak probíhá celková příprava nastudování hry?

My něco nacvičíme, jednou za čas přijede Jirka (Jiří Hrouda - pozn.) a s ním se potom řeší, co je dobré a co se rozhodně musí předělat.

Co vás vedlo k výběru tohoto námětu?

Okamžitě nás oslovil.

Lenka Jirků & Petra Fujdlová